

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΙ

Η ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Απαγορεύεται η μερική ή ολική αναδημοσίευση
του έργου αυτού, καθώς και η αναπαραγωγή του
με οποιοδήποτε μέσο χωρίς σχετική άδεια του Εκδότη

ISBN: 960-02-1700-9

Copyright © 2003: Εκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ ΑΕΒΕ

Νικητάρá 2 & Εμμ. Μπενάκη, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 210.3822.496, 210.3838.020, Fax: 210.3809.150

Φωτοστοιχειοθεσία: Γιάννης Γάγγος, Μπότσια 4, Αθήνα

Τηλ.: 210.3833.595, 210.3303.260

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία: ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

Οδός Βιολέτας, 136 71, Αχαρναί

Τηλ.: 210.2403.850, 210.2445.905, Fax: 210.2403.852

114.2
ΓΚΡ

ΔΩΡΕΑ

ΙΩΑΝΝΑ ΓΚΡΕΚ
Επίκ. Καθηγήτρια της Αισθητικής
ΤΕΙ – Αθηνών

Τ.Ε.Ι. ΑΘΗΝΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Αρ. εισ. 79574

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΙ

Η ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Πρόλογος:

Δημήτρης Λουκόπουλος

Ομότιμος Καθηγητής

της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΑΘΗΝΑ 2003

Στην ιερή μνήμη του πατέρα μου

*«Σοι πρέπει αίνος,
σοι πρέπει ύμνος,
σοι δόξα πρέπει»*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	11
Εισαγωγή	15
<i>Κεφάλαιο 1. Ορισμοί και οριζόμενα.</i>	
<i>Εννοιολογικό και ιστορικό υπόβαθρο .....</i>	23
<i>Κεφάλαιο 2. Το ήθος και οι κώδικες συμπεριφοράς.</i>	
<i>Η άσκηση της Αισθητικής και ο μετασχηματισμός</i>	
<i>της από επάγγελμα σε λειτούργημα .....</i>	31
– Δεοντολογικές θέσεις και αρχές άσκησης	
του επαγγέλματος-λειτουργήματος της Αισθητικής	37
– Η παροχή των Αισθητικών υπηρεσιών	
και οι επαγγελματικές συνήθειες	42
– Το διαγνωστικό ή θεραπευτικό σφάλμα και οι εξελίξεις	
της επιστήμης της Αισθητικής. Το απρόβλεπτο γεγονός	
και η επάρκεια του Αισθητικού	43
<i>Κεφάλαιο 3. Ιδιαίτερα προβλήματα της Αισθητικής Ευθύνης.</i>	
<i>Ηθικές, επιστημονικές και νομικές</i>	
<i>παράμετροι .....</i>	51
– Η οργάνωση του Επαγγέλματος του Αισθητικού	
στην Ελλάδα	58
– Η νομιμότητα άσκησης του επαγγέλματος	62
– Όροι και προϋποθέσεις χορήγησης αδείας άσκησης	
του επαγγέλματος του Αισθητικού	66
– Όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας Εργαστηρίου	

Αισθητικής	71
– Δικαιώματα και υποχρεώσεις του Αισθητικού ως επαγγελματία	75
– Η παράνομη άσκηση του επαγγέλματος του Αισθητικού	80
<i>Κεφάλαιο 4. Το Αισθητικό «ιστορικό» και η λήψη του</i>	85
– Ηθικές, γνωστικές και κοινωνικές συνιστώσες	88
<i>Κεφάλαιο 5. Ιατρικό απόρρητο – Αισθητικό απόρρητο</i>	97
<i>Κεφάλαιο 6. Η διδακτική της Αισθητικής</i>	129
– Στόχοι διδασκαλίας	129
– Αρχές διδασκαλίας	131
– Ανάπτυξη δεξιοτήτων στην φυσική εξέταση	137
<i>Κεφάλαιο 7. Η ηθική της Αισθητικής ως δια βίου εκπαίδευση</i>	113
Α. Διδασκαλία στο εργαστήριο	116
Β. Διδασκαλία στο θάλαμο	119
Γ. Διδασκαλία εκτός θαλάμου	120
<i>Κεφάλαιο 8. Επιχειρηματική ηθική</i>	141
– Η ηθική της έρευνας αγοράς, εγρήγορση, ενημέρωση, προσαρμοστικότητα	142
Επίλογος	149
Παράρτημα	153
Πηγές	175
Βιβλιογραφία	177

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην καθημερινή ιατρική πράξη, ανάμεσα στις δυσκολίες της διάγνωσης, της πίεσης για σωστή νοσηλεία και της ανάγκης για άμεση θεραπευτική παρέμβαση, συχνά η «αισθητική» και οι κανόνες της αντιμετωπίζονται με κάποια δυσπιστία. Όμως τα πράγματα δεν είναι έτσι. Η αναζήτηση του «ωραίου» είναι μέσα στην ανθρώπινη φύση και η προσπάθεια της «αισθητικής» να το αναδείξει και να το επαυξήσει είναι επαιτητή, χρήσιμη και επιθυμητή από την πλειονότητα της κοινωνίας μας. Με την έννοια αυτή, η «αισθητική» είναι επιστήμη που βασίζεται στη παρατήρηση, την γνώση, την αναζήτηση νέων τροπών παρέμβασης και την επιλογή της καλύτερης λύσης. Κατά συνέπεια, η σωστή άσκηση της «αισθητικής» αποτελεί σοβαρό λειτούργημα και πρέπει να αντιμετωπίζεται με σεβασμό. Ατυχώς, η διαχωριστική γραμμή μεταξύ της επαγγελματικής άσκησης της «αισθητικής» και της αντίστοιχης επαγγελματικής κατάχρησης δεν είναι σαφής, ιδιαίτερα όταν το επάγγελμα του «αισθητικού» γίνεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδιαίτερα και ανώμαλα προσοδοφόρο. Η ασάφεια αυτή επιβάλλει την θέσπιση κανόνων δεοντολογίας πολύ πριν από την στιγμή που ο «αισθητικός» έρχεται σε άμεση σχέση με τον «πάσχοντα», ώστε οι κανόνες αυτοί να είναι αντικειμενικοί και όχι συναισθηματικοί και, κατά συνέπεια, να οδηγούν ανεπηρέαστα στην καλύτερη λύση για το πρόβλημα.

Με το σκεπτικό αυτό, η δεοντολογία της αισθητικής αποκτά εξαιρετική σημασία. Η αποτελεσματική προσέγγιση του ασθενούς προϋποθέτει καλή γνώση του θέματος και συνεχή ενη-

μέρωση του θεράποντος στις νεότερες τεχνικές. Η συνέντευξη αρχίζει με την δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, ότι ο «αισθητικός» θα καταβάλει κάθε προσπάθεια να βοηθήσει τον «πάσχοντα», αποσαφηνίζοντας έγκαιρα τί αναμένεται να επιτύχει, τί ενδέχεται να επιτύχει και τί είναι αδύνατο να επιτύχει. Οι απαντήσεις στα παραπάνω ερωτήματα προϋποθέτουν σωστή διάγνωση και άνεση χρόνου για την αναγκαία συζήτηση. Η διαφορά της άσκησης της «αισθητικής» από την άσκηση της «ιατρικής» έγκειται στο ότι, στην τελευταία, πολλά από τα προβλήματα που τίθενται είναι τόσο πιεστικά ώστε επιβάλλουν λίγες εξηγήσεις και πολλές ενέργειες, έστω και αν αυτές συνεπάγονται όχι αμελητέους κινδύνους αποτυχίας. Αντίθετα, στην «αισθητική» οι πιθανότητες αποτυχίας πρέπει να ελαχιστοποιηθούν γιατί οι παρεμβάσεις που θα γίνουν είναι επιλεκτικές και, στις περισσότερες φορές, ο «πάσχων» μπορεί να ζήσει και χωρίς αυτές. Εδώ οι εξηγήσεις πρέπει να είναι πλούσιες και σαφείς και η αποφυγή δημιουργίας κλίματος υπεραισιοδιοξίας απόλυτα επιβεβλημένη. Η σκόπιμη δημιουργία τέτοιου κλίματος δεν έχει λόγο να σχολιασθεί εδώ γιατί είναι αναμφισβήτητα κατακριτέα. Στην περίπτωση αυτή το «ωφελέειν, μη βλάπτειν» ισχύει σε όλη του την έκταση.

Οι παραπάνω συνθήκες δεν είναι μπορεί να είναι έμφυτες σε κάθε νέο «αισθητικό». Πρέπει να διδαχθούν, και μάλιστα κωδικοποιημένα και προσαρμοσμένα στην καθημερινή πράξη, ώστε να μην επιτρέπουν εύκολες παρεκκλίσεις ή παρεξηγήσεις. Με το επιχείρημα αυτό, το παρόν πόνημα είναι ό,τι καταλληλότερο. Προέρχεται από «αισθητικό» με πείρα τόσο στην πράξη όσο και τη διδασκαλία της επιστήμης της, και άτομο, το οποίο με έχει πείσει ότι εργάζεται προς αυτή την κατεύθυνση με πλήρη συνείδηση των ευθυνών και των ικανοτήτων του. Η παρουσίαση των κανόνων της «δεοντολογίας στην αισθητική» στα οκτώ μεγάλα κεφάλαια του βιβλίου είναι επιτυχής γιατί δεν αφήνει καμία

πτυχή του θέματος ακάλυπτη, ενώ οι «οδηγίες» που προστίθενται, είναι σαφείς και εφαρμόσιμες. Εξίσου επιτυχής είναι και η προσπάθεια της συγγραφέως να υποστηρίξει πολλές έννοιες με αναφορά στην διδασκαλία επιφανών νομικών ή φιλοσόφων και παραπομπή στην πλούσια βιβλιογραφία που συμπληρώνει τα γραφόμενα.

Ο υπογράφων, στο πλαίσιο της γενικής επιμόρφωσης, βρήκα ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε πολλά σημεία του βιβλίου και παίρνω την ευκαιρία να συγχαρώ την συγγραφέα ευχόμενος κάθε επιτυχία στους σκοπούς που διαγράφει στην εισαγωγή της.

Αθήνα, 12 Απριλίου 2003

Καθηγητής Δημήτρης Λουκόπουλος